

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρόεδρος της AIFO (Associazione Italiana Frantoiani Oleari), στρέφεται κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1019/2002 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2002, για τις προδιαγραφές εμπορίας του ελαιολάδου (1).

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 33, 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, 153, 157 και 253 της Συνθήκης ΕΚ. Συναφώς επισημαίνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ευνοεί τη διατήρηση των δεσποζουσών θέσεων των μεγάλων επιχειρήσεων του τομέα, παρακωλύοντας την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, και δεν παρέχει στον καταναλωτή εγγυήσεις όσον αφορά την καταγωγή και τη γνησιότητα του προϊόντος. Ειδικότερα, ο κανονισμός προβλέπει την αναγραφή στην ετικέτα στοιχείων σχετικών με την ποιότητα του ελαιολάδου, τα οποία όμως δεν επαρκούν για να κριθεί η πραγματική ποιότητα του προϊόντος. Συγκεκριμένα, μόνον προαιρετικά προβλέπεται η αναγραφή της καταγωγής των παρθένων και εξαιρετικά παρθένων ελαιολάδων, όταν συνήθως ο καταναλωτής προσδίδει μεγαλύτερη σημασία στη γεωγραφική καταγωγή των πρώτων υλών. Ο ίδιος κανονισμός επιβάλλει την παρουσίαση του προϊόντος στον τελικό καταναλωτή σε συσκευασίες μέγιστης χωρητικότητας πέντε λίτρων, εις βάρος των μικρών επιχειρήσεων, όπως για παράδειγμα των ελαιολατρειών, που κατά κανόνα πωλούν το προϊόν χύμα στις εγκαταστάσεις τους.

Επιπλέον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για την καταγωγή και τη γνησιότητα του προϊόντος και παρακωλύει την εμπορία ελαιολάδων υψηλότερης ποιότητας, για τα οποία ο καταναλωτής έχει μεγαλύτερη δυνατότητα άμεσου ελέγχου, όπως αυτά που πωλούνται απ' ευθείας από τα ελαιολατρεία.

Εξάλλου, σε αντίθεση προς τον σκοπό της κοινής γεωργικής πολιτικής, ο ως άνω κανονισμός δεν ευνοεί τη διανομή ποιοτικών ελαιολάδων, όπως αυτά που τίθενται στο εμπόριο απ' ευθείας από το ελαιολατρείο, μειώνει την παραγωγικότητα και παρακωλύει την τεχνική πρόοδο και την ορθολογική ανάπτυξη της γεωργίας.

(1) ΕΕ L 155 της 14.6.2002, σ. 27.

Προσφυγή των Χάρη Αλεξανδράτου και Μαρίας Παναγιώτου κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-233/02)

(2002/C 233/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Οι Χάρης Αλεξανδράτος και Μαρία Παναγιώτου, κάτοικοι Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο Χάρη Ταγαρά, άσκησαν

ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Αυγούστου 2002 προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να γίνει δεκτή η παρούσα,
- να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις, έτσι ώστε να υποχρεωθεί το καθού να δεχθεί τους προσφεύγοντες στις προφορικές δοκιμασίες,
- να καταδικασθεί το καθού στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Πρόκειται για προσφυγή κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού A/393 του Συμβουλίου να βαθμολογήσει απορριπτικά τους προσφεύγοντες σε μία από τις γραπτές δοκιμασίες και να μη τους δεχθεί στις προφορικές δοκιμασίες.

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται παραβίαση του άρθρου 27, παράγραφος 1, ΚΥΚ και της αρχής της ίσης μεταχείρισης, υποστηρίζουν δε ότι η εν λόγω παραβίαση επιτείνεται εκ της αρνήσεως του καθού να ικανοποιήσει αιτήματα ενημέρωσής τους για τις οδηγίες και κριτήρια βαθμολόγησης και σύγκρισης των γραπτών τους με αυτά των επιτυχόντων υποψηφίων.

Περαιτέρω, η άρνηση αυτή καθιστά, κατά τους προσφεύγοντες, τις προσβαλλόμενες πράξεις ακυρώσιμες και λόγω παραβίασης της αρχής της αιτιολογίας των βλαπτικών πράξεων, καθώς και της αρχής της διαφάνειας, σε συνδυασμό και με το περί προσβάσεων στα έγγραφα άρθρο 255 ΕΚ.

Προσφυγή της εταιρίας Strongline A/S κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 5 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-235/02)

(2002/C 233/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία Strongline A/S, εκπροσωπούμενη από τον Jacob S. Ørndrup του γραφείου Gorrissen, Federspiel, Kierkegaard, Koppegård (Δανία), άσκησε στις 5 Αυγούστου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 27ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση R 830/2001-1,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο πρώτο τμήμα προσφυγών,
- να καταδικάσει έκαστο διάδικο στα δικαστικά του έξοδα.

- Η καταχώριση του σήματος της Scala Inc. ως κοινοτικού σήματος συνιστά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, δεδομένου ότι ο προσφεύγων είναι κύριος δύο προγενεστέρων πανομοιότυπων σημάτων που έχουν καταχωριστεί για τα ίδια ή ομοειδή προϊόντα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Scala Inc., ΗΠΑ

Σήμα προς καταχώριση: Διεθνές σήμα SCALA για «λογισμικό υπολογιστών» της κλάσεως 9

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού σημείου: Ο προσφεύγων

Εμπορικό σήμα ή διακριτικό γνώρισμα αντιταχθέν κατά τη διαδικασία ανακοπής: Το δανικό σήμα υπ' αριθμ. καταχωρίσεως VR 1300 1989 SCALA (λεκτικό σήμα), που καταχωρίστηκε στις 17 Μαρτίου 1989, και το γερμανικό σήμα υπ' αριθμ. καταχωρίσεως 2059843 SCALA (λεκτικό σήμα) που καταχωρίστηκε στις 15 Μαρτίου 1994. Τα δύο αυτά σήματα έχουν καταχωριστεί για φάσμα προϊόντων των κλάσεων 9 και 16. Η ανακοπή του προσφεύγοντος στηρίχθηκε σε ορισμένα από τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρηθεί το προγενέστερο σήμα και συγκεκριμένα «προγράμματα αποθηκευμένα σε φορείς δεδομένων» και «προγράμματα επεξεργασίας αποθηκευμένα σε φορείς δεδομένων» της κλάσεως 9 και στρεφόταν κατά όλων των προϊόντων που κατονομάζονται στην προσφυγή της Scala Inc.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως

Λόγοι ακυρώσεως: — Τα έγγραφα που υπέβαλε ο προσφεύγων στο τμήμα ανακοπών ανταποκρίνονταν στον κανόνα 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή-αγωγή του Luigi Marcuccio κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-236/02)

(2002/C 233/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Luigi Marcuccio, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Luciano Garofalo, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Αυγούστου 2002 προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την τροποποιητική απόφαση περί «affectation de l'emploi A7/A6 et de son titulaire M. Luigi Marcuccio (n. Personnel 048092), fonctionnaire de grade A7» από τη Γενική Διεύθυνση αναπτύξεως, Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Λουάνα (Ανγκόλα) στη Γενική Διεύθυνση αναπτύξεως στις Βρυξέλλες, απόφαση που έλαβε ο γενικός διευθυντής της ΓΔ αναπτύξεως Koos Richelle στις 18 Μαρτίου 2002·
- να καταδικάσει την καθής:
  - σε αποζημίωση λόγω της ηθικής, υπαρξιακής, βιολογικής, φυσικής, ψυχικής και υλικής ζημίας, που προκάλεσε στον προσφεύγοντα η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, ύψους 100 000 ευρώ ή εκείνου του μεγαλύτερου ή μικρότερου ποσού που το παρόν Πρωτοδικείο θα κρίνει εύλογο και δίκαιο·
  - στην καταβολή όλων των μισθολογικών αποζημιώσεων που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων του L. Marcuccio στην Ανγκόλα από της ημερομηνίας που άρχισε να ισχύει η μετάθεσή του (1η Απριλίου 2002), εντόκως με επιτόκιο 10 % ετησίως και με ετήσια κεφαλαιοποίηση·
  - στην καταβολή όλων των δικαστικών εξόδων.